

§ 2. Det er en Betingelse for Ydelsen af disse Tilskud, at det fra Organisationernes Side over for Indenrigsministeriet godtgøres, at der enten har fundet eller vil finde en rimelig Kontingentforhøjelse Sted afpasset i Forhold til Prisforholdene nu og i 1940.“

Mindretal Nr. 3 (Bertel Dahlgaard) skriver i Betænkningen, at det ikke kan medvirke til Forslagets Gennemførelse, „idet Indførelsen i Danmark af en „Tipning“ af den her foreslaaede Art efter Mindretallets Anskuelse er økonomisk uforvarlig og vil have skadelige Virkninger for den sunde Idræt, samtidig med at den vil fremme og udvikle Spillelysten i et her i Landet hidtil ukendt Omfang og dermed bidrage til at fremme de Tendenser, der faar Mennesker til at haabe paa Heldet i Stedet for at stole paa Frugten af Arbejde og Flid.

Det foreslaaede „Tipningssystem“ bygger i alt væsentligt paa den Ordning, der praktiseres i Sverige, hvor Spilleomsætningen i 1947 var ca. 50 Mill. Kr. Saafremt man regner med en tilsvarende Omsætning i Danmark paa 30 Mill. Kr. og en Administration af Ordningen ligeledes svarende til den svenske Administration, vil det aarlige økonomiske Resultat af „Tipningen“ blive, at af den 30 Millioners Spilleomsætning faar Spillerne 15 Mill. Kr. tilbage som Gevinster, 4½ Mill. Kr. vil gaa i Statskassen som Afgifter, Idrætten vil faa ca. 3 Mill. Kr., og til andre Formaal vil gaa ca. 2 Mill. Kr., medens Administrationsomkostningerne vil udgøre ca. 5,5 Mill. Kr., der vil medgaa til at lønne nogle Hundrede Personer ved Kontorarbejde, til Betaling af antagelig 2 000—3 000 Udsalgssteder for Spillekuponer, til Leje af meget betydelige Kontorlokaler, til Anskaffelse af store Mængder af Papir og Karton og til Anskaffelse og Vedligeholdelse af „Kontrolmaskiner“.

Mindretallet mener, at Oprettelsen af en ny stor Administration for Spil byggende paa en saadan Økonomi er uforvarlig.

Med Hensyn til Tipningens Indflydelse paa Idrætten har Rektoren for Danmarks Højskole for Legemsøvelser, Professor Emanuel Hansen, over for Udvalget fremhævet „de Farer, der ved Forslagets Gennemførelse truer Idrætten som en for Samfundet værdifuld Faktor til Fremme af Ungdommens Udvikling og Opdragelse“, og Rektoren udtaler, at der ikke er Tvivl om, „at Tipning med Idrætskonkurrencerne som Objekt vil bidrage til at forcere Stemningen omkring Konkurrencerne og deres Resultater og accentuere de Farer, der ad denne Vej truer Idrætten“. Mindretallet er enigt i disse Synspunkter og ønsker tillige at fremhæve det for Idrættens hele Placering i Befolkningens Bevidsthed beklagelige, at Interessen forskyder sig fra den umiddelbare Interesse for